

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hjemme, kan man ikke vente samme Enighed. Naar Landbrugsproduktionen fortrinsvis hviler paa Landets egne Afgrøder, maa denne Produktion ved Eksport foretrækkes for anden Produktion i andet Erhverv, som fortrinsvis hviler paa Indkøb af udenlandske Raastoffer, men naar det er Tilfældet, maa Landmændene forstaa, at den Del af Landbrugsproduktionen, som fremkommer saa godt som udelukkende ved Køb af udenlandsk Korn, og det Korn købt i Lande, som saa godt som intet køber af os, i nogen Maade maa sidestilles med Varer, fremstillet paa samme Vilkaar af andre Erhverv.

Dersom Salget af den Slags Landbrugsprodukter kun kan ske ved Køb af Varer, som nu bliver fremstillet af danske Arbejdere, maa man derfor i Landbruget forstaa, at disse Arbejdere har vanskeligt ved at se det fornuftige i en saadan Handel. Der findes næppe nogen Landmand, som vilde finde det rigtigt, hvis det modsatte var Tilfældet, hvis f. Eks. Skibsbyggerier, der kunde finde Afsætning for Skibe i Udlandet, Maskinfirmaer, der kunde finde Afsætning for Maskiner i Udlandet mod Køb af Smør, Flæsk eller andre Landbrugsprodukter til Indførsel her til Landet, skulde have Tilladelse til eller have Krav paa en saadan Vareudveksling. Og hvad der er Uret for den ene Part, kan ikke være fuldkommen Ret for den anden.

Det er derfor efter mit Skøn under saa vanskelige Handels- og Afsætningsforhold nødvendigt, at de forskellige Erhverv og Klasser i Befolkningen forstaaer hinandens Interesser og det samlede Lands Interesser og tager Hensyn til disse under Overvejelserne angaaende hele vort Afsætnings-spørgsmaal. Vi maa forstaa den Afhængighed, vi staa i til hinanden, dersom det skal lykkes os ved Hjælp af Handelsaftaler og de nødvendige Hjælpemidler til Gennemførelse af Aftalerne at opretholde en Afsætning, der ligger betydeligt over den, vi havde inden Afslutningen af Aftalerne.

I Forbindelse med vore Handelsaftaler har man ogsaa omtalt de saakaldte Tillægs-kontingenter til Tyskland og har bebrejdet Regeringen, at det ikke er lykkedes at udnytte disse Aftaler fuldt ud. Efter Forhandlingernes Afslutning forleden mellem den danske og den tyske Regerings Delegationer er der Udsigt til, at vor Eksport af Landbrugsvarer i Aar til Tyskland bliver tæt op til 90 Mill. Kr. højere end i Fjor, eller godt og vel 50 pCt. højere end i Fjor. Det er netop det Beløb, man regnede med ved Afslutningen af Aftalerne i Fjor, men da Svi-

nene, som vi leverer, er langt større, end det var beregnet, og da Priserne for saa godt som alle Varer er blevet højere end beregnet, er Mængdekontingenteret ikke udnyttet fuldt ud. Der mangler dog ikke mere end godt en halv Snes Millioner Kroner i at naa det, som Landbruget mente at kunne levere, det vil sige ca. 5 pCt. af hele vor Afsætning af Landbrugsprodukter til Tyskland. Det er naturligvis kedeligt, selv om det kun drejer sig om 5 pCt., at vi ikke har faaet disse sidste Procenter med, men maa det ikke erkendes, at Resultatet er over Forventning? Man maa huske paa, at Betingelsen for at øge vort Salg med ca. 90 Mill. Kr., er et tilsvarende øget Køb i Tyskland af tyske Varer. At placere nye Varer her i Landet i Løbet af et Aar fra et enkelt Land paa et saa stort Beløb, vilde næppe have været muligt for os uden gennem en Central som Valutakontoret. Der er sikkert ingen, der kan anvise andre Veje, som kunde have sikret Landbruget denne store øgede Omsætning under de herskende Pris- og andre Forhold.

At denne øgede Omsætning er efterfulgt af Merbeskæftigelse i andre Erhverv, viser klart, hvilken Interesse og Samhørighed der er her i Landet angaaende den store Landbrugseksport.

Forskellige ærede Talere har omtalt Udstykningen, Oprettelse af nye Brug paa Landet, navnlig i Forbindelse med de vanskelige Afsætningsforhold, der foreligger for vore Landbrugsprodukter. Fra flere Sider, særlig fra de Konservative, er der fremsat Udtalelser om helt at standse Udstykningen, dersom ikke større Afsætning til Udlandet af Landbrugsvarer kan sikres. Man har spurgt, om det da virkelig var Regeringens Hensigt at fortsætte med Udstykningen, dersom en saadan Garanti ikke kunde skaffes. Ikke mindst forarget er man blevet over Statsministerens Udtalelse om det ønskelige i at skaffe mere Jord til de ca. 40 000 saakaldte indeklemte Husmænd, de Husmænd, som har for lidt Jord til at kunne leve paa den Jord, de har faaet overladt.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har udtalt, at alle er interesserede i en Udvidelse af Landbrugseksporten, navnlig naar det er de Varer, som fremstilles fortrinsvis af den danske Jords egne Afgrøder. Som Følge heraf maa man ogsaa have fælles Interesse i, at den danske Jord udnyttes mest muligt, det er jo vor vigtigste, ja, man kan næsten sige vor eneste Raavare. Det er en kendt Sag, at Jorden udnyttes bedst i de smaa Brug, at der lever flest Mennesker pr. Hektar i de smaa Brug; hertil kommer, at skal man i nogen Grad fastholde Ungdom-